

не се разваля.—Добъръ е Богъ, ще се погрижи за урте-
 шния день,—казваше имъ той. Обаче, тѣ не го слушаха
 и му казваха: Ние знаемъ, какво да правимъ, нѣма
 защо ти да ни учишъ. Като практиченъ народъ, евреи-
 тѣ събираха манна за нѣколко дня, да се осигурятъ,
 но тя се разваляше. Всѣки день тѣ имаха прѣсна
 манна. Само въ петъкъ, по законъ, тѣ трѣбваше да съ-
 биратъ манна за два дня, да не се грижатъ за храна
 за сѣбота, която бѣше опредѣлена за служене на Бо-
 га и за почивка. Този день тѣ се освобождаваха отъ
 всички грижи и терзания, които имъ създаваха тради-
 циитѣ. Презъ този день търговцитѣ затваряха дюкянитѣ
 си; кой каквато работа имаше, преустановяваше я. Ако
 нѣкой е обиденъ стъ нѣкого, не трѣбва да мисли за
 обидата; ако има да учи, не трѣбва да мисли за учене.
 Този день всички трѣбва да бждатъ радостни и весели,
 чисти по сърдце, да не мислятъ за нищо, да се чув-
 ствуватъ като новородени деца. Кой на кого има да
 дава, кой отъ кого има да взима, всичко това трѣбва да
 се забрави. Това означава законътъ на сѣботата.

Какво правятъ сегашнигѣ хора, като дойде сѣбо-
 тата или недѣлята — опредѣлениятъ день за почивка.
 Тѣ правятъ точно обратното на закона. Ако шесть дня
 сж яли постна храна, за недѣля ще заколятъ кокошка
 или агне, ще направятъ баница, да заблудятъ сѣботата
 или недѣлята. Тогава ще ядатъ и пиятъ най-много. И
 следъ всичко това искатъ да турятъ редъ и порядъкъ въ
 живота. Това е невъзможно. Богъ е далъ живота, а хо-
 рата искатъ чрезъ единъ или другъ законъ да го по-
 държатъ. Какво се постигна съ закона на сѣботата?
 Можаха ли хората да задържатъ живота? Дето е за-
 конътъ, тамъ е смъртъта. Когато законътъ престане да
 действува, тогава ще дойде вѣчниятъ животъ. Животътъ
 не може да се изправа и ржководи отъ закона. Законътъ
 за живота не трѣбва да излиза отъ хората. Човѣкъ не
 е въ състояние да създава закони. Ако рече да се земе
 съ тази работа, той ще създаде законъ, подобенъ на
 себе си. Другъ е въпросътъ, ако човѣкъ създава закони
 за ржководене на своитѣ ближни и на себе си. Обаче,
 само онзи, може да управлява живота, който го е
 създалъ.

Често бащата и майката създаватъ закони за де-
 цата си и следятъ за тѣхното изпълнение. Майката сва-